

[Anders Andersen]

en? Vi ved nu, at skibsværftsindustrien i 1981 har fået tilskud på over 1.400 mill. kr., altså meget store beløb, der kommer nogle enkelte kommuner til gode. Det radikale princip er venstre ikke tilhænger af. Disse opgaver må løses af befolkningen som helhed. Det kan ikke være rimeligt, at man her lægger ekstra skatter eller ekstra byrder på den landbefolkning eller de landkommuner, der i forvejen har det svært nok. Jeg er derfor forundret over, at de radikale ikke har kunnet støtte det ændringsforslag, som vi fra de fire partiers side har stillet om, at staten må betale det totale beløb, når det er den regel, man har på andre områder.

Vi har ønsket ansøgningsfristen forlænget væsentligt. Vi tror, det ville være en fordel, hvis man satte ansøgningsfristen til den 1. oktober. Det gav mulighed for, at man kunne få lejlighed til at vurdere udviklingen, det gav mulighed for, at man kunne få lejlighed til eventuelt at vurdere høstens størrelse, det gav mulighed for, at man også kunne få lejlighed til at vurdere, om der i forbindelse med en negativ indkomstskat kunne gennemføres en sanering af økonomien. Det er ikke noget, man gør på 8 eller 14 dage. Der er ingen tvivl om, at langt de fleste ansøgninger alligevel vil komme ind så hurtigt som muligt, fordi befolkningen – altså de landmænd, det drejer sig om – har behov for at få den likviditetsforøgelse, så snart det kan lade sig gøre.

Jeg synes i og for sig også, det måtte være logisk her, hvor man taler om likviditetsforøgelse for landmænd, der er i vanskeligheder, at man frafaldt kravet om modregning. Hvor meget er det egentlig, skatteministeren skal af med, når man opretholder kravet om modregning? Er det kun halvdelen af beløbet, eller er det endnu mindre? Er det bare en posteringsform, hvor man siger: nå ja, nu kan vi så postere det på den måde; vi skal ikke af med penge, men vi afskriver altså de skatter eller afgifter, som man måske i forvejen må afskrive? Hvad hjælper det de landmænd, der står og har et aktuelt likviditetsbehov? Det hjælper jo ikke noget som helst. De er ikke i stand til at klare situationen fremover.

Det er de ting, som jeg synes det virker meget beklageligt at der ikke har været mulighed for under udvalgsbehandlingen at få tilslutning til.

Jeg har et spørgsmål til ministeren. Jeg vil gerne spørge ministeren, for jeg har lidt svært ved at finde ud af formuleringen: Kan renteudgifter fra året 1981, som der ikke har været plads til i negativ indkomstskat for 1981, medregnes ved opgørelsen af negativ skat for 1982? Det er vigtigt at få en klaring på det, for ellers vil et underskud i 1981 ligesom komme til at hænge frit i luften.

Hvis de ændringsforslag, som vi har stillet, bliver stemt ned, må vi jo – jeg havde nær sagt: på ny – med beklagelse konstatere, at det er det radikale parti, der forhindrer en fornuftig og effektiv løsning på dette område. Der er brug for en likviditetsforbedring.

Der har været ført alt for megen henholdende tale om at løse landbrugets problemer. Havde man for et år eller måske snarere to år siden gennemført de foranstaltninger, der var nødvendige, havde udviklingen været vendt. Ja, man kan vel næsten sige, at det må være et meget rigt samfund, der har råd til at mishandle et erhverv, som landbruget er blevet det igennem de sidste år. Man kan spørge sig selv: hvor mange arbejdspladser er gået tabt? Hvor megen eksportvaluta er der egentlig mistet under den udvikling? Og hvor mange virksomheder uden for landbrugets egen kreds er ikke gået med ned? Er det manglende kendskab til de faktiske forhold, der har gjort, at man ikke fra regerings og folketings side har fået gennemført de foranstaltninger, der er nødvendige? Eller er det en hensynløs trampen hen over mange familiers store arbejdsindsats, der rammes af den manglende økonomiske politik? For mig er det helt uforståeligt, at regering og folketing ikke for længst har gennemført den lovgivning, der er nødvendig.

Man kan hurtigt reducere en kvægbestand, men jeg gør tingets medlemmer opmærksomme på, at det tager imellem 10 og 12 år at retablere en kvægbestand, og de skadevirkninger, der sker i disse år, rækker langt ud i fremtiden. Jeg opfordrer derfor til, at man hurtigst får gennemført en lovgivning, som kan ændre udviklingen inden for dansk landbrug til gavn for hele det danske samfund.

(Kort bemærkning).

Stavad (S):